

(17/02/10). El Twitter és una eina (no un entreteniment)

Entrevista amb Oriol Lladó, professor del curs que començarà demà sobre Twitter, el primer de la nova seu de VilaWeb.



És una eina (no un entreteniment): [Treu partit del teu Twitter](#). Amb aquest títol començarà demà el primer curs dels que a partir d'ara VilaWeb oferirà regularment a la nova seu. El professor de les tres sessions d'aquest curs sobre Twitter és el periodista, col·laborador de VilaWeb i professor de la Universitat de Vic [Oriol Lladó](#), el qual explica en aquesta entrevista el perquè del curs.

—Una raó per a fer-nos seguidors del Twitter.

—És una eina que ens pot ajudar a organitzar la nostra navegació. Tots rebem molta informació d'allò que llegim, dels blocs... El Twitter, per comptes de complicar la situació, ens pot ajudar a organitzar tot quant ens arriba.

Per què un curs de Twitter?

El Twitter viu els seus cinc minuts de glòria. Té molta repercussió i desperta interès, curiositat, però també origina malentesos. Per exemple, hi ha qui diu que és una eina exhibicionista i que no serveix més que per a potenciar l'ego. Però això és un tòpic molt reduccionista.

—Exhibicionista?

—Sí, una de les crítiques inicials és que amb el Twitter la gent només explica allò que fa o que fa el veí, que si entra de la dutxa o en surt, i coses així. Si fos això no seria gens interessant. El curs vol anar més enllà del tòpic i veure totes les possibilitats de l'eina, que, tot s'ha de dir, no té una entrada fàcil.

—Com es pot fer servir el twitter per organitzar?

—El twitter et convida a construir una comunitat, a partir de la gent que vas seguint (els teus 'followings'). Et fas seguidor d'allò que t'interessa, bé sigui professional, polític o personal, i t'hi afegeixes. Tota aquesta gent que has anat identificant forma part d'un àmbit que t'interessa. És fàcil que t'interessi allò amb què piulen, i aquí fas un pas important: allò de garbellar la xarxa cercant-hi la informació del teu interès, que abans feies en solitari, amb el Twitter ho fas en xarxa. Et sents acompanyat i comparteixes informació amb unes altres persones. I t'adones que la teva mirada s'ha multiplicat i la teva eficàcia ha augmentat.

—Amb tants pocs caràcters és pot fer tanta feina?

—Sí, només es poden fer servir 140 caràcters, però se'n pot treure molt de partit.

—No deixen de ser molt pocs caràcters...

—És pot fer feina i es pot fer reflexió. Allò que fa molta gent és compartir enllaços i es limiten a fer l'enllaç. Ja ha sortit una indústria paral·lela de com comprimir els enllaços. A més, hi ha molts trucs i mètodes per a fer una conversa 'piulant'.

—I també es pot fer política amb tanta economia de recursos?

—Per als polítics el Twitter és una mena de termòmetre. Però passa que hi ha polítics que en fan un ús genuí i n'hi ha que se'n serveixen perquè és moda. Han passat coses curioses com la de la Rosa Díaz, que va fer un 'twit' mentre l'entrevistaven. Hi va haver un daltabaix perquè es va posar en evidència que no ho feia personalment, però feia veure que sí. L'Obama fa a la inversa, reconeix que no l'actualitza personalment, però hi transmet el seu pensament o recomanacions.

—El curs, a qui va destinat?

—L'he enfocat pensant en tres nivells diferents d'usuaris, sense que això faci perdre l'interès de ningú. Serà útil a l'usuari que s'hi vol incorporar; al que és molt actiu i vol explorar més possibilitats i avançar; també va destinat al que vol fer servir el Twitter com una eina de difusió...

— Com ara polítics i periodistes o empreses?

—Treballarem d'una manera molt pràctica. Estudiarem casos reals diferents. En periodisme, per exemple, analitzarem què va fer la CNN amb el discurs d'Obama sobre l'estat de la nació, que va ser espectacular. O el de VilaWeb, que ha estat pionera en l'ús periodístic del Twitter en les retransmissions amb el CovetrLive.

—En el programa hem vist que parles de la urbanitat 2.0.

—Al Twitter et trobes amb gent que no coneixes i és fàcil que hi hagi malentesos i maldecaps. No fa gaire s'hi va trobar un bloqueig de VilaWeb, en Saül Gordillo, que de cop es va veure en una polèmica que ha acabat al tribunal.

—I es pot ensenyar aquesta urbanitat 2.0?

—Sí i tant! Hi ha una experiència acumulada que ha establert unes convencions que ajuden a compartir i fer les entrades més eficients.

—Una de les coses que més preocupa de l'ús de les xarxes socials és que falten indicadors per a mesurar-ne l'èxit o el fracàs.

—Les xarxes socials treballen amb indicadors tècnics. Sabem qui llegeix el 'twit', quin és el grau de resposta de l'usuari participatiu. Hi ha qui fa 'reply', qui fa 'retweet' i qui se'l posa a Preferits. Sabem si els nostres 'twits' interessen la gent activa, però encara no en sabem gaire res dels qui es mantenen passius i únicament miren.

—La velocitat del 'twit' espanta. Es pot fer perdre aquesta por?

—En el curs oferirem coneixement i eines per a aprofitar i gestionar tota la informació. Per fer-ne un bon ús has de tenir un bon sistema que t'organitzi la informació.

(font: Vilaweb)

L'Ajuntament de Vilassar de Mar també és a Twitter

El nostre ajuntament, pioner en l'aplicació d'eines web 2.0, [també està present a Twitter](#) des de fa quasi un any. De fet, va ser dels primers ajuntaments en ser-hi presents, a l'igual que a [Facebook](#). Amb aquestes eines, el ciutadà pot estar permanentment informat de tot el que passa al municipi i interactuar directament amb l'administració.

17 febrer 2010

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)